

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
1999**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Lluís Martínez i Sistach

Arquebisbe Metropolità de Tarragona i Primat

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

Mare de Déu de la Riera, desitjaria que les meves paraules de salutació fossin una síntesi de la salutació que cadascun dels borgencs i borgenques us dirigeix des del més pregon del seu cor. Tanmateix, aquest desig no és pas fàcil de realitzar perquè l'amor i la devoció que us tenen tots ells de generació en generació us ofereix una esplendorosa simfonia que jo tot sol no us puc pas interpretar.

Mare de Déu de la Riera, amb motiu d'aquesta solemnitat deixeu el vostre Santuari per acostar-vos més i més a cadascun de nosaltres. Veniu a visitar nos. No és pas una novetat. L'Evangelí ja ens parla que immediatament després de l'anunciació de l'arcàngel Gabriel, assabentada que la vostra cosina Elisabet esperava un fill, vàreu anar ben decidida a la muntanya per visitar-la. I la vostra visita fou molt beneficiosa, puix estiguéreu tres mesos amb ella per tal d'ajudar-la amb motiu del naixement del seu fill Joan.

Elisabet, en rebre Maria a casa seva, ja intuïa els fruits preuats d'aquella visita. I no sols en l'aspecte material. Són ben significatives les paraules d'Elisabet adreçades a Maria: *«I d'on em ve això, que la Mare del meu Senyor em vingui a trobar?»* Elisabet dóna testimoniatge de Maria: reconeix i proclama que davant seu hi ha la Mare del Senyor, la Mare del Messies.

Maria portà el Fill de Déu a aquella llar de Zacaries i d'Elisabet, el portà també als seus cors. Aquest fou l'obsequi i l'ajut més ric i preuat que Maria oferí amb la seva visita.

Mare de Déu de la Riera, enguany veniu a cadascun de nosaltres, que som els vostres fills. Us acollim amb joia i agraïment, tot reconeixent com Elisabet que sou la Mare del nostre Senyor, la Mare del nostre Salvador.

Veniu a les nostres vides. No passeu pel nostre costat, no passeu de llarg; veniu per quedar-vos amb nosaltres. No sols uns mesos, com a casa d'Elisabet. Sempre. Ens voleu fer l'obsequi més preuat, d'altíssim valor. I també el que necessitem més, encara que potser no sempre ens ho sembli. Ens porteu Jesús, el Fill de Déu, el nostre Creador i Salvador. I amb Jesús, els fill de les vostres entranyes virginals, ens porteu el sentit autèntic de la vida, la llum enmig de la tenebra, la joiosa felicitat que tots desitgem i cerquem.

Mare de Déu de la Riera, no acabem de ser feliços i ens sentim sovint desorientats tot cercant el nord de la nostra vida enmig de la societat marcada pel materialisme, per la competitivitat i per l'hedonisme. *«És ben veritat»* ens diu el Concili- *«que el misteri de l'home només s'aclareix de debò en el misteri del Verb encarnat, perquè Jesucrist, en la revelació del misteri del Pare i del seu amor, manifesta plenament l'home al mateix home i li fa conèixer la seva altíssima vocació»* (GS 22).

Mare de Déu de la Riera, en el banquet de les noces de Canà estiguéreu atenta a la necessitat d'aquells nous esposos. Veiéreu que no tenien vi i provocàreu que Jesús fes el seu primer miracle, transformant l'aigua en el vi millor del banquet. Potser nosaltres pensem massa sovint que només esteu atenta a les nostres necessitats materials, que certament tenim en el camp personal, familiar, econòmic, social, etc. Potser som nosaltres que sovint us demanem pel «*nostre vi*», que en major o menor mesura a tots ens manca, puix constatem les dificultats, sofriments i angoixes que constitueixen una autèntica creu.

Tanmateix, Mare de Déu de la Riera, vós esteu ben atenta a la necessitat de Déu en la nostra vida personal, familiar, social i cultural. Si no ens apropem a Déu, està en perill el fonament de la nostra dignitat humana i del respecte als drets fonamentals de la persona. Si ens apropem a Déu, la humanitat pot esdevenir una autèntica família amb un Pare comú que ens fa sentir a tots vertaders germans. No sempre som conscients de la necessitat de Déu en la nostra vida. Tanmateix sense Ell res no té sentit, i amb Ell tot té sentit.

Mare de Déu de la Riera, com a Mare del Fill de Déu desitgeu també que es manifesti el poder messiànic del Fill, és a dir, el seu poder salvífic encaminat a socórrer la desventura humana, a alliberar l'home del pecat i del mal que sota diverses formes i mesures pesa sobre la seva vida. Precisament com ho havia predit del Messies el profeta Isaïes en el conegut text al qual Jesús es referí davant els conciutadans de Natzaret: «*Per anunciar als pobres la Bona Nova, per proclamar l'alliberament dels captius i la vista als cecs*» (cf. Lc 4,18).

Mare de Déu de la Riera, plena de joia perquè esteu envoltada per tants i tants borgencs, també nosaltres gaudim amb un enriquidor orgull de tenir-vos ben a prop nostre, formant part de la història i de la identitat de la nostra vila. És, certament, la vostra vila. Avui ho simbolitzem lliurant-vos la vara del comandament i nomenant-vos Alcaldessa d'Honor. És una expressió ben sincera de la nostra salutació per la vostra visita i del nostre agraïment per tants dons que ens atorgueu.

Mare de Déu de la Riera, vós no delegueu la vara del comandament. Vós desitgeu i demaneu els cors dels borgencs no pas per a vós, sinó per oferir-los a Jesús, Déu i home, creador i salvador nostre. Perquè vós, que ens estimeu amb un amor de mare, sabeu molt bé que el nostre cor només pot trobar la pau i la felicitat si reposa en Déu, Ell que ens ha afaïonat tot creant-nos a la seva imatge i semblança. Amb goig us oferim la vara del comandament de les nostres vides i de les nostres llars.

Mare de Déu de la Riera, ja sabem com ens comandareu com a Alcaldessa. Ens direu el mateix que manàreu als qui servien en el banquet de les noces de Canà: «*Feu tot el que Jesús us digui*». És certament un manament dolç i suau, lúcida i eficaç. Perquè Jesús és el camí, la veritat i la vida. Fent cas d'aquest consell maternal, es repetirà una i mil vegades el miracle de Canà: l'aigua es convertirà en el millor vi del banquet. Fent tot el que Jesús ens diu, és a dir, escoltant i vivint l'Evangeli, la vida i el treball, el present i el futur de les Borges del Camp, esdevindrà un banquet nupcial, una convivència curulla d'amor i de joia, de justícia i de solidaritat, d'espiritualitat i de progrés. Tot això, estimats borgencs, és el millor vi del banquet que, una vegada més, la Mare de Déu de la Riera ha demanat al seu Fill perquè alegrés la nostra estimada vila.

Mare de Déu de la Riera, som a les portes històriques de l'any 2000 i volem unir-nos a tota l'Església metropolitana i universal per celebrar el Jubileu del dos mil anys del naixement del Fill de Déu. Joan Pau II ens diu que *«el compromís per la justícia i per la pau en un món com el nostre, marcat per tants conflictes i per intolerables desigualtats socials i econòmiques, fa que l'opció preferencial pels pobres i marginats sigui un aspecte destacat de la preparació i de la celebració del Jubileu»* (cf. Carta apostòlica Tertio millennio adveniente, de 10 de novembre de 1994, n. 51).

Les Borges del Camp, com a vila preuada i pròspera de Catalunya, és conscient de les nostres arrels cristianes que han amarat i construït aquesta nació milenària que amb la seva tradició d'acolliment i de diàleg té els braços oberts a tots els homes d'arreu per fer créixer la sardana de la fraternitat i solidaritat entre tots els pobles i nacions de la terra.

Gràcies Mare de Déu de la Riera. Amb la vostra presència maternal, en aquesta Festa Major de la vila, tots ens sentim més fills i amants de les Borges del Camp. I acabo la simfonia de la salutació de tots els cors borgencs amb paraules tretes dels goigs a lloança vostra: *«Estel de l'alba riallera, que ens encisa amb la claror, Mare de Déu de la Riera, sigueu la nostra mitjancera davant de Crist Nostre Senyor.»*

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe Metropolità de Tarragona i Primat